

# Anonimizētā versija

Tulkojums

C-91/24 - 1

Lieta C-91/24 [*Aucroix*]<sup>i</sup>

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu

Iesniegšanas datums:

2024. gada 6. februāris

Iesniedzējtiesa:

*Cour de cassation* (Beļģija)

Datums, kurā pieņemts iesniedzējtiesas nolēmums:

2024. gada 31. janvāris

Prasītājs:

*Procureur général de Mons* (Monsas ģenerālprokurors)

Atbildētājs:

HL

[..]

*Cour de cassation de Belgique* [Beļģijas Kasācijas tiesa]

Spriedums

Nr. P.24.0111.F

**LE PROCUREUR GENERAL PRES LA COUR D'APPEL DE MONS  
(MONSAS APELĀCIJAS TIESAS ĢENERĀLPROKURORS)**, kasācijas  
sūdzības iesniedzējs,

pret

[..] [HL], [..]

<sup>i</sup> Šis lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

persona, attiecībā uz kuru ir izsniegts Eiropas apcietināšanas orderis, atbildētājs kasācijas instancē,

## I. TIESVEDĪBA TIESĀ

Sūdzība ir par *cour d'appel de Mons* (Monsas apelācijas tiesa) Apsūdzību palātas 2024. gada 18. janvāra spriedumu.

[..]

[..] [tiesvedība].

## II. TIESAS LĒMUMS

- 1 Attiecībā uz atbildētāju, kuram ir Beļģijas pilsonība un kurš dzīvo Beļģijas Karalistes teritorijā, Grieķijas [kompetentās] iestādes 2016. gada 9. martā ir izsniegušas Eiropas apcietināšanas orderi, lai izpildītu piecu gadu brīvības atņemšanas sodu.

Pārsūdzētajā spriedumā tika atteikts izpildīt šo Eiropas apcietināšanas orderi, piemērojot 2003. gada 19. decembra likuma par Eiropas apcietināšanas orderi 4. panta 5. punktu. Šā atteikuma pamatojums bija atbildētāja intelektuālā invaliditāte apvienojumā ar apcietinājuma apstākļiem izdevējvalstī, kas nav saderīgi ar Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas 3. un 5. pantā paredzētajām garantijām. Tajā precizēts, ka atbildētājs būtu pakļauts riskam tikt turētam apcietinājumā pārpildītā cietumā, kur viņš nevarētu saņemt savam veselības stāvoklim atbilstošu aprūpi.

- 2 Saistībā ar 2003. gada 19. decembra likuma par Eiropas apcietināšanas orderi 6. panta 4. punkta pārkāpumu pamatā ir norādīts, ka Apsūdzību palātai pēc tam, kad tā bija atteikusies izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi brīvības atņemšanas soda izpildes apstākļu dēļ izdevējvalstī, bija jāapsver šajā pantā paredzētā fakultatīvas neizpildīšanas pamata piemērošana. Šajā ziņā prasītājs apgalvo, ka šīs tiesību normas mērķis ir novērst personas, kuras nodošana ir atteikta, nesodāmību.

Šajā pamatā tiek arī apgalvots, ka Apsūdzību palātai esot bijis jāuzdod Eiropas Savienības Tiesai prejudiciāls jautājums par to, vai gadījumā, ja izdevējvalsts tiesu iestāde konstatē Eiropas apcietināšanas ordera obligātas izpildes atteikuma pamatu attiecīgās personas pamattiesību aizskāruma riska dēļ, šai iestādei ir jāizvērtē tāda Eiropas apcietināšanas ordera fakultatīvas neizpildīšanas pamata piemērošana, kas paredzēts Padomes 2002. gada 13. jūnija pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi 4. panta 6.[punktā], kas ir transponēts Beļģijas tiesībās ar iepriekš minētā 2003. gada 19. decembra likuma 6. panta 4. punktu.

- 3 Saskaņā ar minētā pamatlēmuma [1. panta] 2. punktu dalībvalstis izpilda jebkuru Eiropas apcietināšanas orderi, pamatojoties uz savstarpējas atzīšanas principu, un saskaņā ar minētā pamatlēmuma noteikumiem.

Pamatlēmuma [1. panta] 3. punktā ir noteikts, ka minētais pamatlēmums negroza pienākumu ievērot pamattiesības un tiesību pamatprincipus, kas noteikti Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā.

2003. gada 19. decembra likuma, ar kuru šis pamatlēmums ir transponēts Beļģijas tiesību sistēmā, 4. panta 5. punktā ir paredzēts, ka Eiropas apcietināšanas ordera izpilde tiek atteikta, ja ir nopietni iemesli uzskatīt, ka tā varētu negatīvi ietekmēt attiecīgās personas pamattiesības, kas noteiktas Līguma par Eiropas Savienību 6. pantā. Šis Eiropas apcietināšanas ordera neizpildes iemesls ir obligāts.

- 4 No sprieduma [2020. gada 17. decembris, *Openbaar Ministerie* (Izsniegšanas tiesu iestādes neatkarība) (C-354/20 PPU un C-412/20 PPU, EU:C:2020:1033)] izriet, ka Eiropas apcietināšanas ordera mehānisma mērķis tostarp ir cīnīties pret to, ka paliktu nesodīta pieprasītā persona, kas atrodas citā teritorijā, nevis tajā, kurā tā tiek turēta aizdomās par noziedzīga nodarījuma izdarīšanu.

Turklāt atbilstoši spriedumam [...] [2017. gada 29. jūnijs, *Poplawski* (C-579/15, EU:C:2017:503)] Eiropas Savienības Tiesa nolēma, ka kompetentajai valsts tiesai ir pienākums, ņemot vērā visu iekšējo tiesību kopumu un piemērojot tajās atzītās interpretācijas metodes, pamatlietā aplūkotās tiesību normas ir jāinterpretē, cik iespējams, šī pamatlēmuma formulējuma un mērķa gaismā. Tiesā toreiz izskatāmajā lietā šis pienākums nozīmēja, ka, atsakoties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, kas ticis izdots, lai nodotu personu, kurai sprieduma dalībvalstī ar galīgu spriedumu ir piespriests brīvības atņemšanas sods, izpildes dalībvalsts tiesu iestādēm ir pienākums pašām nodrošināt efektīvu attiecībā uz šo personu pasludinātā soda izpildi.

Saskaņā ar šī paša likuma 6. panta 4. punktu, ar kuru, kā tika norādīts, ir transponēts minētā pamatlēmuma 4. panta 6. punkts, Eiropas apcietināšanas ordera izpildi var atteikt it īpaši tad, ja šis dokuments ir izsniegts, lai izpildītu brīvības atņemšanas sodu, ja attiecīgā persona ir Beļģijas pilsonis, dzīvo vai uzturas Beļģijā un ja Beļģijas kompetentās iestādes apņemas izpildīt šo sodu saskaņā ar Beļģijas tiesībām.

- 5 Šis pamats rada jautājumu, vai gadījumā, ja tās valsts tiesas, kas ir Eiropas apcietināšanas ordera izpildvalsts, ir konstatējušas, ka pieprasītās personas nodošanas izdevējvalstij gadījumā pastāv risks, ka varētu tikt pārkāptas šīs personas pamattiesības, un tādēļ tām jāatsakās izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, pamatlēmuma 4. panta 6. [panti] ir jāinterpretē tādējādi, ka šīm pašām izpildvalsts tiesām, lai novērstu to, ka paliek nesodīta pieprasītā persona, kas ir šīs valsts valstspiederīgais vai dzīvo šajā valstī, ir pienākums pārbaudīt, vai ir lietderīgi saskaņā ar tiesību normu, ar kuru valsts tiesību sistēmā ir transponēts iepriekš minētais 4. panta 6. [punkts], izpildes dalībvalstī pieprasīt izpildīt brīvības

atņemšanas sodu, kas attiecīgajai personai piespriests dalībvalstī, kura ir izdevusi Eiropas apcietināšanas orderi, un kas ir minēts šajā tiesību aktā.

6. Saskaņā ar Līguma par Eiropas Savienības darbību 267. pantu, ja jautājumu par ES iestāžu tiesību aktu spēkā esamību un interpretāciju ierosina lietā, ko izskata dalībvalsts tiesa, kuras lēmumus saskaņā ar attiecīgās valsts tiesību aktiem nevar pārsūdzēt, tad šai dalībvalsts tiesai ir jāuzdod prejudiciāls jautājums Eiropas Savienības Tiesai.

[..]

## AR ŠĀDU PAMATOJUMU

### TIESA

aptur tiesvedību līdz brīdim, kad Eiropas Savienības Tiesa būs sniegusi atbildi uz šādu prejudiciālo jautājumu:

Ja tās dalībvalsts tiesa, kas ir Eiropas apcietināšanas ordera izpildvalsts, ir konstatējušas, ka pieprasītās personas nodošanas izsniedzējai dalībvalstij gadījumā pastāv risks, ka saistībā ar ārvalstīs piespriestā soda izpildi var tikt pārkāptas šīs personas pamattiesības, un tādējādi ir pamats atteikties izpildīt Eiropas apcietināšanas orderi, vai Padomes 2002. gada 13. jūnija pamatlēmuma 2002/584/TI par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm 4. panta 6. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka šim pašam izpildvalsts tiesām, lai novērstu to, ka paliek nesodīta pieprasītā persona, kas ir šīs valsts valstspiederīgais vai dzīvo šajā valstī, ir pienākums pārbaudīt, vai ir lietderīgi saskaņā ar tiesību normu, ar kuru valsts tiesību sistēmā ir transponēts iepriekš minētais 4. panta 6. [punkts], izpildes dalībvalstī pieprasīt izpildīt brīvības atņemšanas sodu, kas attiecīgajai personai piespriests dalībvalstī, kura ir izdevusi Eiropas apcietināšanas orderi, un kas ir minēts šajā tiesību aktā?

[..]

[..] [tiesvedība]